

Te Tübingen is, dank zij een particulier fonds, een Instituut voor rasbiologie opgericht (1924) aan de universiteit. Men zal zich hier hoofdzakelijk bezighouden met Anthropologisch onderzoek, voor zoover het op de verrichtingen van den mensch betrekking heeft. De reeds gepubliceerde onderzoekingen liggen voor een deel op zuiver physiologisch, voor een deel op geneeskundig gebied.

Aan de universiteit te Padua is het onderwijs in erfelijkheidsleer verplichtend gesteld voor de sociologen. Er wordt een cursus gegeven in Biologie en Algemeene Genetica door den bioloog, Prof. P. Enriques, terwijl de bekende statisticus, Prof. C. Gini, Eugenetica doceert.

Op uitnoodiging der „Deutschen Gesellschaft für Vererbungswissenschaft“ zal het vijfde internationaal congres voor erfelijkheidsonderzoek in de tweede week van September 1927 te Berlijn gehouden worden. Dit congres is het eerste internationale, dat, na den oorlog, te Berlijn plaats heeft.

De Eugenetische Vereeniging in de Vereenigde Staten heeft een Tentoonstellings-comité, dat in het bijzonder tentoonstellingen op jaarmarkten organiseert en volgens haar orgaan de „Eugenics News“ daarmede veel succes heeft. Aan den buitenkant van het gebouw wordt door flitslichten aanschouwelijk voorgesteld, hoeveel de verzorging van zwakzinnigen en andere erfelijk minderwaardige personen aan de gemeenschap kost, terwijl daarbinnen een „Mendel-theater“ is opgesteld, waar de kruisingsresultaten in de hoenderteelt door automatische marionetten worden vertoond. Ook aan levend materiaal wordt de wet van Mendel gedemonstreerd. Natuurlijk ontbreken de gebruikelijke graphische voorstellingen aan de wanden niet. Ook in Engeland begint men een publieke propaganda te maken door de vertooning van een eugenetische film. Mrs. Neville Rolfe, de ijverige secretaresse der Engelsche Antivenerische Vereeniging heeft deze op zeer vernuftige wijze samengesteld. De film, die nog niet geheel gereed is, werd dezen zomer voor de Internationale Eugenetische Commissie tijdens haar jaarvergadering te Londen vertoond. Hoewel ze bijval oogstte, kleven haar de fouten aan van elke popularisatie op statistisch of biologisch gebied, wat moeilijk te vermijden schijnt.

Een ethnologisch Instituut te Parijs.

In 1914 werden door Marcel Mauss plannen ontworpen tot het regelen van het hooger onderwijs in de Ethnologie, doch de oorlog heeft de uitvoering daarvan tegengehouden. Enkele jaren geleden heeft men die plannen echter weer opgevat, welke nu met financiëlen steun van het Departement van Koloniën, hun beslag zullen krijgen. In samenwerking met de Parijsche Universiteit zal er een Institut d'Ethnologie gesticht worden, dat zich tot doel stelt:

het vormen van beroeps-ethnologen en het onderrichten van toekomstige koloniale ambtenaren, doctoren en zendelingen, opdat deze in staat zullen zijn ter plaatse juiste ethnografische waarnemingen te doen;

het uitzenden van ethnografen;

het publiceeren van ethnologische studies;

het regelmatig uitgeven van bibliografieën, welke ook aan de verschillende koloniale besturen zullen worden gezonden.

Het ethnologisch Instituut wordt gevestigd in het gebouw van het Aardrijkskundig Instituut, Rue Saint-Jacques 191, Parijs.

Van 26 tot 29 September j.l. hield de „Deutsche Gesellschaft für Soziologie” haar vijftien Sociologendag. Onze redactie werd er vertegenwoordigd door de Prof. Bonger en Steinmetz, waarvan de laatste een voordracht hield over de betekenis der Sociographie voor de Sociologie.

Een enquête heeft in de Vereenigde Staten aan het licht gebracht, dat van de tusschen 1882 en 1923 afgestudeerde vrouwen te Bryn Mawr bij Philadelphia (een der voornaamste meisjescolleges) er 44.9 procent gehuwd zijn; haar gemiddeld kindertal is 2.07. Niet veel gunstiger zijn de verhoudingen in het andere groote college in het noorden, het Vassar-college, waar in de laatste 60 jaren 50 procent der afgestudeerden gehuwd zijn en gemiddeld 2 kinderen per hoofd bezitten. Vergelijkt men de laatste jaren met de voorafgaande, dan blijkt echter het kinderaantal eer toe dan af te nemen, — wat den Amerikaanschen eugeneticus minder somber stemt. Het is inderdaad een keur der vrouwen uit de intellectueel hoogstaande families, die deze colleges bezoekt, wier voortplanting voor de Vereenigde Staten zeker niet onverschillig is. (The Eugenics Review vol. XVII, 1925).

De resultaten van de in 1920 in Noorwegen gehouden volkstelling, waarop Jean Bourdon in Journal de la société de statistique de Paris (Nov.—Dec. 1925, Jan. 1926) de aandacht vestigt, zijn van bijzonder belang omdat zij gegevens bieden die bij andere volkstellingen plegen te ontbreken. Gevraagd is nl. bij elk gezin naar den duur van het huwelijk en het aantal kinderen, al dan niet nog in leven, uit het huwelijk geboren (bij de laatste volkstelling hier te lande zijn dezelfde vragen gesteld; wegens bezuiniging zijn deze gegevens echter, jammer genoeg, niet bewerkt). Bourdon bespreekt speciaal de gezinnen, waarin de moeder in 1920 45 jaar of ouder was, omdat bij deze de vruchtbaarheidperiode is afgesloten. Merkwaardig is nu het groote aantal kinderen, dat deze moeders hadden gehad. 23 % van haar, die op 18- of 19-jarigen leeftijd waren gehuwd, hadden 9 of 10 kinderen, terwijl grootere aantallen even vaak voorkwamen als lagere. Bij de vrouwen, die bij hun huwelijk 24 of 25 jaar oud waren, kwam het aantal van 7 of 8 kinderen het meest voor (25 % der gevallen). Op grond van deze hoge cijfers komt Bourdon tot de conclusie, dat de geboortedaling, die na 1880 ook in Noorwegen waarneembaar was, slechts in geringe mate het gevolg kan zijn geweest van kunstmatige beperking gedurende het huwelijk; het zijn de geringere huwelijksfrequentie en de hogere gemiddelde leeftijd der huwendes geweest, die de geboortevermindering te weeg brachten. Hij meent zelfs, dat dit ook voor de andere West-Europeesche landen, uitgezonderd Frankrijk, moet hebben gegolden, omdat daar de loop der geboorten analoog was aan dien van Noorwegen. In zijn afgemeenheid is dit stellig onjuist; in Nederland ging de geboortedaling wel met een daling der huwelijken gepaard, doch nam de gemiddelde leeftijd der huwendes juist af.

Interessant zijn nog de cijfers, die de Noorweegsche volkstelling geeft voor de vruchtbaarheid in de verschillende beroepsklassen. Het gemiddelde kindertal was het hoogst bij de visschers en landarbeiders, het laagst bij de vrije beroepen en de hogere ambtenaren. In elk beroep was de vruchtbaarheid in de steden hooger dan op het platteland, zoodat beroep en woonplaats beide invloed blijken te hebben op het aantal kinderen.

„Wetenschappelijke Mededeelingen”.

Het Nederlandsche Instituut van Doctorandi in de Handelswetenschap besloot tot de uitgave van een driemaandelijksch tijdschrift, getiteld „Wetenschappelijke Mededeelingen”. De redactie wordt gevormd door de Wetenschappelijke Commissie van dat Instituut, waarvan secretaris is Dr. G. A. H. Wiebols, Vlaardingen, Buitensingel 120.

„Oostvlaamsche Zanten”.

Tijdens de jongste Vlaamsche Wetenschappelijke Kongressen, dit jaar te Gent gehouden, werd besloten tot de oprichting van den Bond van Oostvlaamsche Folkloristen. Het getuigt van durf en voortvarendheid, dat deze jonge bond reeds een, zij het ook bescheiden, periodiek uitgeeft, „Oostvlaamsche Zanten” genaamd. Dit driemaandelijksch tijdschrift wordt geredigeerd door Prof. Dr. P. de Keyser, Albrechtlaan 5, Aalst. De abonnementsprijs bedraagt 12 francs per jaar.

◀▶

Hornaday, de beste kenner van de Amerikaansche bizens, vertelt in zijn nieuw en belangrijk werk „A wild animal round-up”, 1925, dat er in 1868 ongeveer 8 millioen van deze groote dieren in de Vereenigde Staten leefden; zij vormden de onderhoudsbasis van al de jagende prairiestammen van Indianen. Spoorweg en geweer openden toen het land, en na 18 jaren waren er nog slechts 259 overgebleven. In drie jaren had men er alleen van de Texas-kudden meer dan 4 millioen gedood, niet uit nood en niet uit levensbehoefte, maar om te knallen, „to kill something”. Met eland, Afrikaansche olifant en vele andere dieren is het niet beter gesteld. „The Killing race” toont zijn kracht.

◀▶

Het *geboortecijfer* in Hongarije daalde van 31.8 in 1921 tot 26.8 in 1924 (op 1000 inwoners), welke teruggang voornamelijk toegeschreven wordt aan de gevolgen van het één-kind-systeem. Vooral bij de Gereformeerde inwoners is de teruggang enorm, getuige het cijfer van 15.7 in 1924. Was 90 jaar geleden het aantal Katholieken slechts 2 maal zoo groot als dat der Gereformeerden, nu is die verhouding reeds 5:1.

◀▶

Terwijl de *bevolking* van Moskou 2.329.011 zielen telt, wonen er in Leningrad nog slechts 1.363.000 menschen. In Moskou overtrof het vestigingscijfer in de maand October '25 het vertrekcijfer met 57.097.

◀▶

De geweldige *bevolkingsaanwas* van Japan, waardoor dit land reeds bijna 60.000.000 inwoners telt, heeft een groote emigratiebehoefte doen ontstaan, welke door de sluiting van Australië, Nieuw-Zeeland en de Ver. Staten niet voldoende bevredigd kan worden. De expansie richt zich nu naar Mandsjoerije, Siberië en Zuid-Amerika.

◀▶

Op Java leven ongeveer 100.000 inlandsche mannen in *polygamie*, terwijl ruim 7.000.000 één echtgenoot hebben. In de buitengewesten is deze verhouding gemiddeld 1:30; in de Lampongs 1:11.

◀▶

In Duitschland verrichtten in 1921 3000—4000 *studenten* handenarbeid in den zomer. Dit aantal steeg in 1922 tot 34.000; in 1923 tot 60.000 en in 1924 tot ongeveer 65.000. (*Vox Studentium*).

Aantal der Joden in:			In % van het totale aantal der Israëlieten	
Werelddeel	1897	1925	1897	1925
Europa.....	8.652.000	9.343.882	83,66	63,03
Amerika.....	986.000	4.351.000	9,53	29,32
Azië.....	406.000	662.000	4,00	4,47
Afrika.....	282.000	448.500	2,73	3,03
Australië.....	16.000	25.450	0,08	0,15
	10.342.000	14.830.832	100,0	100,0